

Трибуна українського слова на вільній американській землі

Адреса Редакції і Адміністрації: "Svoboda", 81-83 Grand St., Jersey City, N. J. Тел.: HEnderson 4-0237 YHC: HEnderson 5-8740

ПРЕЗИДЕНТ ТРИ ДНІ ПІСЛЯ ОПЕРАЦІЇ ВИКОНУЄ ДЕЯКІ ОБОВ'ЯЗКИ

ЛІКАРІ ТВЕРДЯТЬ, ЩО СТАН ВИДУЖУВАННЯ ПРЕЗИДЕНТА ДУЖЕ ДОБРИЙ; РЕСПУБЛІКАНЦІ ТВЕРДЯТЬ, ЩО НОВА НЕДУГА НЕ МАТИМЕ ВПЛИВУ НА КАНДИДАТУРУ АЙЗЕНГАВЕРА; БІЛНІ ДІМ І ДЕМОКРАТИ МОВЧАТЬ В ЦІЙ СПРАВІ

Вашингтон. — Президент Айзенгавер після операції в суботу 9-го червня в ранніх годинах — в медію 10-го червня міг вже встати з ліжка та пройти при допомозі санітарів 15 ступів до кімнати на 2-й поверх. На кімнаті Президент сидів 10 хвилин. Цей короткий рух змусив пацієнта викинути більшість пацієнтів, які вийшли з кімнати, і він вже не бажав собі другого разу того дня вставати. Президент зарядив, щоб його помічники почали виконувати менш важливі урядові обов'язки вже в понеділок. В шпиталі перебував головний дорадник Президента Шерман Адамс разом із іншими дорадниками Білого Дому. Сам Президент міг вже в третьому дні після операції виконувати деякі урядові обов'язки. Важливіші урядові справи відкладали. І так у вівторок мала відбутися нарада Президента з визначними американцями, яку відкладено на пізніше. Досі немає жадної вістки з Білого Дому про те, який вплив матиме нова президентська недуга на його кандидатуру. Республіканці твердять, що Айзенгавер напевно буде кандидатом, бо нова його недуга не має впливу на стан здоров'я серця Президента, і така недуга могла б трапитися кожній особі. Демократи, з огляду на неможливість цієї делікатної справи, але один демократичний член Конгресу заявив, що, на його думку, Президент міг би довше жити, коли б рідше не кандидатствовався другий раз. Стівенсон заявив, що тішить з того, що Президент почувся добре після операції і молившись про його швидке відужання. Генерал-майор Льюїс Д. Гітон, командувач військовою шпиталю "Волтера Ріда", який оперував президента Айзенгавера, заявив в суботу ввечері на пресовій конференції, що "стан видужування Президента зараз критичний", він пропав майже цілий день і немає жадних компліментів. Лікарі передбачають, що Айзенгавер буде в шпиталі ще 15 днів, і зможе виконувати свої повні обов'язки через чотири-шість тижнів, а в гольфа зможе грати вже в середині серпня. Температура Президента була нормальною, пульс — 82.

Пресовий шеф Білого Дому Джеймс Гагерті інформує учасників пресової конференції про стан здоров'я Президента.

ВОЛ. БАКАД — НОВИЙ КОМАНДАНТ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ВЕТЕРАНІВ

9-та КОНВЕНЦІЯ ВЕТЕРАНІВ ЗАСУДЖУЄ ТА ДОМАГАЄТЬСЯ АКЦІЇ ПРОТИ СОВЕТСЬКИХ ЗЛОЧИН НАД УКРАЇНСЬКИМ НАРОДОМ; ПРОФ. МЕННІНГ, ВОЛ. ДЖУС І ВОЛ. БАКАД ВІДЗНАЧЕНІ ЗА ЗАСЛУГИ

Союзівка, Кергонскон. — Володимир Бакад, відомий провідний діяч з молодшої американсько-української генерації, був обраний на керівного команданта Українсько-Американських Ветеранів на 9-й конвенції цієї організації, що відбулася впродовж минулої п'ятниці, суботи і неділі, 8, 9 і 10-го червня в р. на Союзівці, ваканційній оселі Українського Народного Союзу біля Кергонскону у Кетсвилльських горах. Конвенція цієї організації, що об'єднує бунтівних ветеранів американських збройних сил українського походження, ухвалила теж дві резолюції, засуджуючи комуністичну окупацію України та рекомендуючи урядові і Конгресові США відповідну акцію для виселення советських злочинців над українським народом та для протидії тим злочинцям. Трьох громадян: проф. Кларенс Меннінг, п. Володимир Джус та п. Володимир Бакад були відзначені спеціальними грамотами за заслуги для української справи та для ветеранів. Конвенція, в якій взяли участь близько 150 делегатів і гостей відкритої нею проводила детеперішній крайовий командант упродовж двох каденцій, п. Олександр Прочак. Як і завжди, коли цю ветеранську організацію нараховує тепер 11 активних постів із загальною кількістю 550 членів. В останніх роках Українсько-Американських Ветеранів виразили виразну тенденцію до зростання поважного росту, можливість для якого є дуже велика, коли зв'язати, що в Америці є приблизно 150,000 осіб українського походження, які служили в американських збройних силах та брали участь у боротьбі за волю своєї країни на всіх побовищах світу під час першої і другої світових та останньої корейської війни. Для дальшого росту і розвитку організації внісся конвенція ряд ухвал, включно із деякими доповненнями статуту. УАВетерани встановили

Біля Шепетівки був бій між українськими повстанцями і советськими військами

Відень. — У Відні одержано інформацію, про що загально подавала вже "Свобода", що українські повстанці ввели з рейку советський військовий поїзд, спричиняючи смерть багатьох советських воїнів і вбиваючи чимало з них в бою, що відбувалося на місці залізничної аварії. Згідно з повідомленнями, одержаними у Відні, цей напад на поїзд зробили українські повстанці дня 20 травня п. р. біля Шепетівки на Волині, на головній залізничній лінії, що зв'язує Львів і Київ. Негативно після нападу з'єднання червоної армії і військ МВД оточили в околиці Шепетівки велику групу озброєних українців. В рушничному і кулеметному бою, що почався між оточеними

УРЯД ВИСТУПАЄ В ОБОРОНІ ШАНТАЖОВАНИХ СОВЕТСЬКИМИ АГЕНТАМИ ІМІГРАНТІВ

КОМШЕНЕР ІМІГРАЦІЇ ЗАПЕВНЯЄ, ЩО НИКОМУ НЕ ГРОЗИТЬ ДЕПОРТАЦІЯ ЗА ПЕРЕКРУЧЕНІ ДАНІ В ІМІГРАЦІЙНИХ ДОКУМЕНТАХ ДЛЯ ОХОРОНИ ПЕРЕД РЕПАТРИАЦІОЮ; ЗАПОВІДАЄ ВИПОВІДНИЙ ЗАКОН ТА ЗАОХОЧУЄ ДО НАТУРАЛІЗАЦІЇ

Вашингтон. — Уряд свідомих того, що тисячі нових іммігрантів в США стали предметом комуністичної пропаганди за поворотом "на рідну", при чому одним з головних аргументів цієї підступної акції є шантаж і застрашування іммігрантів, що вони будуть депортовані в Америку наслідком невірних персональних даних, поданих при вступному оформлюванні на в'їзд до Америки в Європі. Проти цієї пропагандивної кампанії комуністів Уряд Імміграції прийняв рішучі заходи і передусім вивяснює, що втікачам з-поза залізної застави, які в Європі подавали були невірні дані про своє прізвище, походження та місце народження, не грозить депортація, якщо така фальсифікація була зроблена з огляду на охорону життя. Уряд Імміграції прийняв рішучі заходи і передусім вивяснює, що втікачам з-поза залізної застави, які в Європі подавали були невірні дані про своє прізвище, походження та місце народження, не грозить депортація, якщо така фальсифікація була зроблена з огляду на охорону життя. Уряд Імміграції прийняв рішучі заходи і передусім вивяснює, що втікачам з-поза залізної застави, які в Європі подавали були невірні дані про своє прізвище, походження та місце народження, не грозить депортація, якщо така фальсифікація була зроблена з огляду на охорону життя.

Маніфестація проти советських "церковників" у Філадельфії

Філадельфія. — Минулої п'ятниці 8 червня, згідно з програмою своєї десятиденної поїздки по З'єднених Державах Америки, прибули до Філадельфії советські "церковники" із так званим мітрополітним Ніколасом у провіді. Навчені сумним досвідом в Нью-Йорку і Гартфорді, ці советські пропагандисти у ризах прибули вчора на місцеве лівонське і зустріли їх лише поліція і представники Національної Ради Церков, яка спонзорувала їх поїздки по США. Це дало приток ранішній пресі у Філадельфії писати, що советські "церковники" були зустрінуті спокійно. Та демонстрація проти приїзду цих вівислужників советського режиму, який криваво зликував релігію і всі проляції релігійного і церковного життя, відбулася під час найбільш урочистої церемонії в Палаті Незалежності, коли московські висланники прийшли оглянути славетний і Дзвін Свободи. На їх "привітання" прибули сотні демонстрантів: тут роджені американці, як теж і американці українського, литовського, латвійського походження. Демонстранти несли понад сто транспарантів із написами, які подавали, що советські духовники — це агенти советської тайної поліції і перестерігали агал перед поганими наслідками їхніх вівідів. Демонстранти роздавали всім перехожим резолюцію американського Конгресу ч. Г. Рес. 482 про протихристиянський те-

В АРГЕНТИНІ ЗДУШЕНО ПЕРОНІВСЬКУ КОНТРЕВОЛЮЦІЮ

ПІСЛЯ ПРОГОЛОШЕННЯ ВИПНЯТКОВОГО СТАНУ РОЗСТРІЛЯНО 40 ОСІБ, ЗАПОВІДАЮТЬ ДАЛЬШІ ЕКЗЕКУЦІЇ

Буенос Айрес. — Тимчасовий уряд ген. Арамбурю здушив першу поважну спробу перонівської контрреволюції, що поставила собі завдання усунути теперішній уряд і астановити знову режим ген. Перона. Перонівська революція почалася вночі з 9 на 10 червня і тривала не цілих дванадцять годин. Одержавши перші вістки про збройні виступи пероністів, уряд ген. Арамбурю проголосив негайно війнятковий стан, на підставі якого розстріляно на місці 40 учасників революції. Ув'язнено велику кількість осіб і мають відбутися дальші екзекүції. В офіційних повідомленнях не згадується, скільки пероністів і скільки воїнів загинуло в боях. Палли революції були відомі летунський розвідці і військові чинники характеризують її як сміливу, але слабку підготовану операцію. Революція почалася в чотирьох місцевостях Аргентини, але пройшла з деяким успіхом тільки в двох містах у Санта-Роза, 375 миль на південний захід від Буенос Айреса, столиці провінції Ла-Пампа, і в Ла-Плата, 35 миль на південний схід від Буенос Айреса. Пероністи, захопивши гарнізони в Санта-Роза, подали в радіовому комунікаті, що їхніми провідниками є два колишні перонівські генерали. Цими генералами мали б бути ген. Рауль Такко, колишній киректор Найвищої Військової Колегії і ген. Хуан Хосе Валье, колишній директор інженерних з'єднань армії. Обидвох їх усунуто з армії після контрперонівської революції й обидва вони втекли недавно із місць свого конфінування. Після їх втечі уряд закликав їх піддатися, бо інакше вони будуть проголошені бунтівниками. Здушено перонівську революцію з допомогою літаків і військових з'єднань, що їх вислали проти пероністів за наказом адмірала Рохаса, заступника тимчасового президента ген. Арамбурю. В неділю о год. 11 перед полуднем адм. Рохас подав через радіо, що повстанці піддалися або погнали і що в країні панує лад і спокій. Три години пізніше перед резиденцією през. ген. Арамбурю відбулася велика проурядова маніфестація, під час якої представники населення дякували ген. Арамбурю й адм. Рохасові за врятування країни від небезпек повстання перонівського режиму. В січні ц. р. в розмові з журналістами, Перон заявив, що в Аргентині незабаром почнеться велика контрреволюція, в якій загине коло мільйона осіб і яка встановить ще в 1956 році знову перонівський режим.

Булганін хоче зменшення військ альянті в Німеччині

Москва. — Лист Булганіна до президента Айзенгавера з 6 червня ц. р., оприлюднений в американській пресі в останню суботу 9 ц. р., говорить про справу роззброєння мас своєю головною ціллю зменшення збройної сили на території Західної Німеччини; Булганін, заявляючи, що Союз у виконанні своїх запобіг про редукцію збройних сил на 1,200,000 війська, забиратиме зі Східної Німеччини коло 30,000 стаціонарного там советського війська, закликає З'єднені Держави Англію і Францію, щоб вони також з свого боку забрали відтіть частину своїх військ. Тому відпис листа до Айзенгавера Булганін писав був також англійському прем'єрові Ідену, французькому прем'єрові Молле і західнонімецькому канцлеру Аденауеру. Булганін говорить виразно, що таке те-

В СВІТІ

● Співпечський прем'єр Гамаль Абдель Насер заявив, що існує диспозиторно-підписаний в Єгипті і заведе "кооперативне громадянство", не поспинивши ближче, що розуміє під таким утворюм. Відносно вій запобіг, що запровадити політику "не втручальності" і "політику сили" супроти "світної змови". 23 червня ц. р. має відбутися в Єгипті плебейт над новою конституцією, в підготові до якого вже знехтувано цілком демократичні методи.

● Що стосується з синам Сталіна Бакилієм — ніхто не знає, опричати кремлівських диктаторів. Останній раз його бачили на похороні Йосифа Сталіна в березні 1953 року, після чого він нік. Були поголоши, що його заслали до концтабору на Далекій Півночі. Коли американські відвідувачі в Москві запитали в минулому році про Василя Сталіна, їм сказали, що його "немає в місті". Василь Сталін за життя свого батька був підвищений до генеральського рангу, хоч він не мав ні належної військової освіти, ні службового стажу. Він був п'яничком, розпусником і скандальником.

● Англія погодилася продати Індії 60 ракетних бомбардувальників типу "Канберра". Цю історію подали аперте пакистанські газети, інформацію відносно, що таку трансакцію провів адмірал Іра Мазібаттен, коли вівідував недавно індійського пре-

м'єра Неру. Ці літаки Англія має доставити в 1957 році. Пакистанський уряд заявив, що це порушує Багдаський і Південно-Східний Азіатський пакти учасниками яких є Англія і Пакистан. Англія бачить рішення на продаж Індії бомбардувальників після того, як таку саму оферту зробив Індії Советський Союз.

● Книжка Patricia Gaudin — колишня американська фільмова зірка, що вийшла замін за князя Реніс III в Монако, — сподівається на сцену наступного року надати. У Монако в зв'язку з цим велика радість, бо це поведе до договору з Францією, коли б теперішній володар Монако був бездієвний, то ця країна перейшла б під володіння Франції з обов'язком військової служби для чоловіків та загальною плаченням податків, чого досі монархія не знає.

● В Англії уперте оприлюднює, що в 1939 році засуджено в тієї країні на 10 років в'язниці американського капітана армії на підставі доказів про його пиячницьку роботу, отриманих в Америці. Це був Джон Терберт Кінг, а вплив його роботи Володимир Крильський, колишній генерал советської політичної розвідки, який керував шпигунством у Західній Європі. Крильського застрелили в 1940 р. в готелі у Вашингтоні. Книга згадує про в'язниці після останньої війни і як живе після в'язниці під псевдонімом.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

PEREPLATA:	SUBSCRIPTION RATES:
На рік — \$10.00	One year — \$10.00
На пів року — 5.25	Six months — 5.25
На три місяці — 2.75	Three months — 2.75

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріали.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

„ЧЕРВОННИЙ ТЕРОР” У ЗДА

Важливі справи, події і проблеми у внутрішній і закордонній політиці, зокрема інтенсивна підготовка до недалеких виборів у цій країні і метушня під знаком розпропагандованих „змін” у советській політиці, відвертають увагу від деяких менш голосних, а проте важливих інших проблем, що до них у першу чергу можна зарахувати те, що називають „червоним терором” у цій і інших вільних країнах. „Червоний терор” — це зухвала й каригідна акція советської агентури, скерована в першу чергу проти втікачів з-поза залізної застави, яких в Америці нараховується десятки тисяч, причому самих тільки втікачів із „дластивого” Советського Союзу до 40,000.

Цікаві дані в цій справі викинула й ствердила очолювана сенатором Джеймсом О. Істлендом сенатська підкомісія внутрішньої безпеки. На підставі багатьох свідчень, інформації та інших матеріалів, комісія в загальному прийшла до висновку, що навіть у цій країні ведеться систематичну терористичну акцію проти переселених втікачів з-поза залізної застави, що цією акцією керують советський амбасадор Георгій Зарубін у Вашингтоні та інші советські „дипломати”, акредитовані при уряді ЗДА та при Об'єднаних Націях, і що в цій акції вони користуються випрошуваними советськими методами терору й насильства, включно з лодоловством. В цій акції беруть участь „жмари” великих советських агентів та їх п'ятикошторних інформаторів, на яких видається величезні суми доларів, у великій частині здобутих всілякими хитрощами та підступами такі від американських громадян.

Багато великих явних і замаскованих познач цього „червоного терору” в ЗДА та інших вільних країнах, скерованого проти перебуваючих в них втікачів з СССР, зауважувало вже від давнього часу, але справу активізували головним підозрілим обставинами „репатріації” п'ятих бувших советських моряків з корабля „Туапсе”. Диставши право на побут у ЗДА, ці моряки, виходило б, попали в сіть советської агентури, яка залучає їх — як виходило б — навіть поборями, а якісні насильним скопленням „репатріовала” їх з Нью-Йорку до Советського Союзу, навіть до деякої міри в асисти сплантечних урядовців американської імміграційної служби.

Перевіривши основну справу „репатріованих” моряків, сенатор Істленд прийшов до такого висновку: „Якщо в цьому огидному випадку з щось цілком ясно, то це те, що советські агенти працюють не ізольованими групами мародерів, але як частина добре скоординованої і з центру керуваної змови”. Сенатор Істленд назвав Аркадія Собольова, голову советської делегації в ОН, „архизмовником” у цій справі.

Комісія продовжує свої розслідування, а тим часом справу зацікавила преса. Власне слідство у цій справі повів редакційний штаб пресового концентру Скрипса-Говарда, що саме тепер публікує в своїх виданнях серію статей на ці теми. Зацікавленим цим також інші газети і відповідні агенції. Їх дотеперішні розслідування цілком підтверджують висновок сенатора Істленда про те, що вся акція того „червоного терору” в ЗДА „добре скоординована і з центру керувана”. Виявляється, що все йде впарі: підривна пропаганда про „змінні” в СССР, викида листів між американськими громадянами та людьми за залізною заставою і, головне, психоза висилки пакунків до СССР.

Очевидно, що усвідомлення акції „червоного терору” в цій країні американською публічною опінією та зацікавленістю, яке проявляло до неї відповідні законодавчі й адміністративні агенції, поважно зменшувє її загрозливість. В цьому багато можуть допомогти і ті особи, що самі, безпосередньо чи посередньо, могли б зустрітись з тією агентурою чи її провадниками. Всяку, навіть найм'яшшу позначку терору чи шантажу кайліше зголосити у відповідному уряді, бо кожний мешканець цієї країни, чи є він громадянином чи ні, має право на повну охорону і безпеку в рамках американських законів.

У світі „червоного терору” навіть по цей бік залізної застави можна легко виробити собі й відповідну опінію про поширювані советською та п'ятикошторною пропагандою казки про „змінні” в Советському Союзі. Тому, що у вільному світі є вже багато живих свідків страшного советського пекла, в якому перебувають його жертви, советські „колективні диктатори” рішуче призначать до тих страхіть і рівночасно зв'язати їх з неживим уже Сталіним, щоб могли далі безкарно продовжувати ці самі злочини. Тим, що знають злочини і хитрощі советської системи, припало відповідальне завдання — розкривати на них очі іншим.

СИТУАЦІЯ У ДЕМОКРАТІВ ПРОЯСНЮЄТЬСЯ

Правибори в Каліфорнії, які відбулися 5 червня ц. р., безперечно бач в чому проявили дуже яскраву й складну ситуацію довкола демократичної кандидатури на президента ЗДА у виборах 6 листопада ц. р. Хоч сенаторові І. Кіфорові і раніше не ворожено великого успіху на конвенції Демократичної партії, що збереться 13 серпня ц. р. у Шикаго для вибору кандидата, проте він міг бути дуже грізним противником Стівенсона не тим, що сам міг би виграти конвенційні вибори, як тим, що міг би підняти й провалити там кандидатуру Стівенсона, доказавши, що той не має популярності в широких масах народу, які голосують за демократичного кандидата. Тим часом правибори в Каліфорнії дали таку блискучу перемогу Стівенсону, що він не тільки висувався далеко перед Кіфоровим кількістю стейтських делегатів на конвенцію партії, але й наявно довіря, що його популярність куди більша й ширша, аніж популярність Кіфорова. Стівенсон, не тільки переміг Кіфорова кількістю відданих за нього в стейті Каліфорнія голосів (1,041,303 проти 626,030) і „агорнував” усіх 68 конвенційних делегатів з того стейту, але й виявив свою силу як у негритянських колах (у Каліфорнії дістав негритянських голосів у п'ять разів більше, ніж Кіфоров), так і в фармерських (3:1). Таким чином авторитет Стівенсона після каліфорнійських правиборів дуже зріс, а Кіфорова впав. І кандидатура сенатора Кіфорова, не підтримувана досі ні одним співпартійним сенатором і ні одним партійним апаратом, практично втратила всяку вартість. Коли сен. Кіфоров заявив після своїх порги в Каліфорнії, що він „все одно” сподівається на зрізистість, то з-поміж поважних демократичних кіл озвалися співні голоси проти нього, як розбавача партійної солідарності.

На перше місце, як конкурент Адлеса Стівенсона втірзу висувався ньюйоркський губернатор Аверелл Гарриман. Хоч сам він свої кандидатури виразно не зголосяв і ніде ще в ролі такого кандидата не виступав, проте мас, без сумніву, такі прикмети, які роблять його найгрізнішим противником у боротьбі за кожне високе державне становище. Колишній амбасадор в Москві за през. Ф. Д. Рузвельта, колишній адміністратор фонду закордонної допомоги, дипломат, світова людина, з першорядним прізвиськом, першорядною зовнішньою й високими персональними даними, він до того ж — мультимільйонер, який, кандидатуючи в президентських виборах, відразу розв'язав би проблему фонду на виборчу кампанію. Він має за собою це той великий виборчо-політичний аут, що після зречення з дальшого кандидатування губернатора Томаса Е. Дью, переміг у виборах 2 листопада 1954 року — по 12-річному републіканському урядуван-

ні в тому стейті — свого републіканського противника сенатора Ір. М. Айса. Коли Демократична партія піде в листопаді ц. р. до виборів під гаслом здобуття від републіканців державної адміністрації, то Гарриман, як янтязя у боротьбі за володіння в ньюйоркському стейті, має поважну атракційну силу. Варто також при цій нагоді пригадати, що між 34 дотеперішніми президентами ЗДА було чотири губернатори ньюйоркського стейту (М. Ван Бурен, Гровер Клівленд, Теодор Рузвельт і Ф. Д. Рузвельт).

Згадувалось уже про те, що для того, щоб стати кандидатом Демократичної партії на президента ЗДА, треба дістати на свою кандидатуру мінімум 687 голосів з-поміж 1,372 учасників партійної конвенції, власне тих делегатів, що їх вибирається у правиборках (у 18 стейтах) ці делегати від стейтів без попередньої суперницької боротьби між кандидатами і без „прив'язання” делегатів до будь-якої кандидатури. За дотеперішніми виборами Стівенсон має заповнених 379 голосів на свою кандидатуру, Кіфоров — 164, а Гарриман — 126½; решта — розпорошені голоси на різних стейтових „фаворитів”, або просто „невідомі”. Наче автоматично насувається можливість, що обидва теперішні противники Стівенсона — Кіфоров і Гарриман — об'єднаються проти Стівенсона, про-теставши йому відразу близько 300 голосів. Однак, конвенційні делегати не зв'язані законом з певними кандидатурами, особливо після першого голосування, коли виявляється, що „хвильні” кандидат не перейшов. На цьому базуються надії прихильників Адлеса Стівенсона, які заповідають, що він здобуде вже в першому голосуванні ко-ло 500 голосів, а переможе надалі в третьому голосуванні. Але на інколи дуже химерному перебігуванні голосів, залежимою чинником від загальних розмов і пактів уже на самій конвенції, засновується також передбачення, що переможцем на Демократичній конвенції стане не Стівенсон, і — очевидно — не Кіфоров, і навіть не Аверелл Гарриман, а хтось такий який зуміє привертнути єдність Демократичної партії і протиставити її чинним діячам, але це більше діловими справами, з яких найважливішою є завдання актуальна проблема громадянських прав, що в теперішній життєвій практиці означає проблему сегрегації чи інтеграції. Низка останніх рішень у Найвищому Суді фактуалізувала також проблему компетенції центральної федеральної влади і стейтів: ведеться гаряча пресова дискусія про загрозу стейтської незалежності, загартованої Конституцією, і внаслідок цього постає надзвичайно delicate і складне питання з засягу конституційного і державного права: хто, власне, стоїть на сторожі правильного інтерпретування Конституції — Найвищий Суд чи Конгрес — і чи Конгрес може корегувати рішення Найвищого Суду. Тому, що загалом рішення стосувалися конкретно проблеми інтеграції-сегрегації, але також федеральної і стейтської компетенції, у зв'язку з іншими справами, на конвенції Демократичної партії, що й в президентських виборах 1952 р. потерпіла через спір „Північ” — „Південь”, ця справа напевне вирине. Від єдності рішень щодо дальшої партійної платформи у великій мірі залежатиме висхід голосування над персональними кандидатурами. Як вивелися сам Адлес Стівенсон, „до серпня це дуже далеко”. Нема сумніву, що впродовж найближчих двох місяців ситуація на цьому відтинку ще більше прояснюється.

І водночас його рішучий виступ проти партійного догматизму і релігій ненависті та класової боротьби: „А бо, любий брате, чи любя сестро, що читатимеш отсі рядки, не мудруєш лукаво” бажано того душевного спокою, того м'якого, ніжного, щирого настрою, який знаходив я, складаючи серед болю і тяжкої гризоті оті прості, часто скорбні, іноді може сухо-навчачою та моралізаторські вірші. Коли з них упаде в твою душу хоч крапля доброти, лагідності, толеранції не тільки для відмінних поглядів і вірувань, але, навіть, для людських блудів і похибок і прогріхів, то недаремна буде моя праця...”

І далі — рядки, що їх можна поставити як мотто сьогоденній іммігрантській і підсоветській дійсності: „Жорстокі наші часи! Так багато недовіря, ненависті, антагонізмів наможилося серед людей, що не довго ждати, а будемо мати (а властиво вже й маємо!) формальну релігію, основану на догмах ненависті і класової боротьби. Признаюся, я ніколи не належав до вірних тої релігії, і маю відгаду серед наміхів і наруги її адептів нести сміло свій стяг старого, широлюдського соціалізму, опертого на етичній, щирогуманній вихованню мас народних, на поступі й загальним розповсюдженню освіти, науки, критики і людської та національної свободи, а не на деспотизмі провідників, не на бюрократичній регламентації всієї людської будучини”...

Передмова ця, що її не зачитував досі повністю ніхто із сучасних підсоветських критиків, ідеологів осудженої Франком „релігії, основаної на догмах ненависті та класової боротьби”, — залишиться ще для багатьох-багатьох поколінь української нації сповіддю поета-людини, що першою заповіддю для себе ставив, як і Шевченко, гуманність — доброту, лагідність і толеранцію, і першим постулатом у громадській діяльності — людську та національну свободу.

Посидання оцих „двох нут” — болю і туги та надії, волі і радості — характеризує чи не найкраще Франка-лірика не тільки в збірці „Мій Ізмарагд”, але й у дальших творках. Передмова до цієї збірки — це маніфест Франкової гуманності і толеранції

БЕЗПРИКЛАДНА ІГНОРАНЦІЯ

Національній Раді Християнських Церков у ЗДА, що зорганізувала в березні цього року поїздку представників протестантських Церков до Советського Союзу і що запросила у відвідини до ЗДА делегацію советських „церковників”, не можна закинути в здійснюванні цих акцій злої волі чи якихось шкідливих інтенцій. Вони, як американські церковні діячі, діяли в вірі, що так звана „Русская Православная Церковь” у Советському Союзі й офіційно проводить інших советських Церков з репрезентативних християн в СССР, — тих, що, не зважаючи на всі переслідування й увесь тиск советського режиму, залишилися справді вірними, значить, тими, що зберегли віру в Бога і в Христову науку. Протести проти започаткованих згаданою Радою акцій вказували головним чином на неопіформованість провідників протестантських Церков про дійсний стан речей у релігійній діяльності в Советському Союзі і перестерігали, щоб не ідентифікувати вірних мас у Советському Союзі з настановленими советською владою „церковниками”.

Треба сказати, що ці протести й перестеріги в деякій мірі до свідомості провідників церковних чинників дійшли. Звідомлення членів американської церковної делегації, що їздила до Советського Союзу, аже не такі захоплено-безкритичні, як були їхні початкові заяви, і гостіть провідників згаданої Ради запрошені ними до ЗДА советську делегацію досить стримано. Але ж, беручи навіть і це до уваги, не можна промовчати виступу представника однієї з баптистських Церков у Нью-Йорку, що йому тяжко знайти приклад.

Як подає „Нью-Йорк Геральд Трибюн” з 4 червня ц. р., священник баптистської церкви при Медисонівню в Нью-Йорку, д-р Ралф В. Вокер навагував під час Служби Божої в згаданій церкві дуже гостро демонстрацію проти советських „церковників”, що її влаштували українці, росіяни і представники інших наро-

дів в суботу минулого тижня під час приїзду советської „церковної” делегації до Нью-Йорку. Згаданий священник назвав утікачів з-поза залізної застави демонстрацією, „найбільш неправильно поінформованою групою людей, що їх нещасливим збігом обставин привели на помилковий шлях виконувати в Америці другого роз'яття російських християн, які так довго страждали за свою віру під комуністичним режимом”. Роблячи таку „шкідливу помилку”, як вказувала демонстрація проти советської церковної делегації, демонстранти, — за словами д-ра Вокера, — „несамостійно прислухалися до комуністичної пропаганди, що дискредитує і руйнує живу Христову церкву в Росії”. І то за те тільки, що вони на вільній американській землі відважилися у прийнятій в ЗДА спосіб протестувати проти осіб, що, вярнувши пограбовані і позбавлені за-мислених священників і списоків священників різні, дискредитують і аже довгими роками допомагають советській владі нищити не тільки церкви, але й саму Христову віру.

Д-р Вокер чув щось про „страждання російських християн за свою віру під комуністичним режимом”, але його виступ в справі суботньої демонстрації доказує його повну ігноранцію у тому, який християнський переїшли православна, католицька та протестантська Церкви в Советському Союзі за майже сорок років комуністичного панування і якою жалюгідною фікцією є сьогодинішній „Русская Православная” чи інші советські Церкви. Йому ні в думі не мигне, що справдешні провідники живої Церкви в СССР караються як сьогоднішній „Русская Православная” чи інші советські Церкви. Йому ні в думі не мигне, що справдешні провідники живої Церкви в СССР караються як сьогоднішній „Русская Православная” чи інші советські Церкви. Йому ні в думі не мигне, що справдешні провідники живої Церкви в СССР караються як сьогоднішній „Русская Православная” чи інші советські Церкви.

Д-ров Вокерів вистачило б тільки ознайомитися з біографією і з офіційними виступами провідника „делегатів советських „церковників”, „митрополита” Крутицького і Комолемського Ніколая Ярославича, щоб збагнути, що являє собою „Русская Православная Церковь” в СССР.

„Я поборова себе, з корінням виврава з серця
Усі ілюзії, всі грішні погугтя,
Наді, що колись вільніше ще дигеться,
Що доля ще й мені всміхнеться,
Що блиснуть і мені ще радости життя”,

вертається до своїх каменярських настроїв —

„У таку життєву
Зап'яжений, як наймит той похмий,
Я мушу так й тязти, покиль живу,
І добре зго, яра не розіреу
І донесу його до темної могили”,

щоб зараз же трохи далі заявити, що, „заким умре ще в серці творча сила”,

„Я раз іще б зогів простерти крила
І побував свобідно в етичній,
І оживить ті спомини, що скрила
Ворожа доля у душі на дні.
Вони живі доки в тії могили,
Я гулю їх, як ругуться, як пугуть...
Стинуть їх, здууть їх а не осіли!”

Іван Франко, Давис і Нове. Передмова до збірки „Мій Ізмарагд”, Київ, 1922, стор. 135.

Степан Жекецький

ЛЕМІВЩИНА ПЛАЧЕ

(Нарис про чорні дні лемків після другої світової війни)

(2)

Старенька витирає сльози й все це дрижачим голосом ніби виправдується:

— Та як же ж його не плакати, коли нагадає собі, як наші бідні лемки покидали рідні хати, де родилися й росли і йшли на чужину, між чужих людей, де всі воками на нас дивлялися... Плачу й буду плакати, бо ніколи не забуду, яку кривду нашим людям зробили, як били, мучили, ануцалися... Так, як я плачу, плаче уся Лемківщина, проклинаючи комуністів.

Репатріація на Схід

Совіти два рази намагалися репатріювати лемків з їхньої прекрасної, гористої Лемківщини. Перший раз пробували переселити їх за раз по закінченні німецько-польської війни, коли уклали були договір з німцями про виміну населення, на підставі якого всі німці з СССР могли репатріюватися до Німеччини, а українці й білоруси — на схід.

Другий раз Совіти пробували переселити лемків до „раю” після закінчення світової війни й встановлення

Ця друга репатріація відбувалася, як каже Анна Малік, так: найперше внаслідок того, що лемківщині всю інтелігенцію, втілів і свідоміших лемків. Тоді приїхали репатріаційні агенти. Вони з'їздили людей на мітинги, на які треба було обов'язково являтися, і заховлювали на всі ладі советський „рай”.

Ви, — казали вони, — тут їсте чорний хліб, а в нас завжди білий їстимете... Та лемки відповіли їм: — Ми їли увесь наш чорний хліб, що його нам наша прабабківська земля давала, і тої далі його їсти будемо. А за ваш білий хліб красно вам дякуємо, не зникли, це на животі показуємо...

І коли люди не хотіли підписуватися на виїзд, тоді грозили: — Як не підпишетесь, то з вами станеться те саме, що сталося з тими — і тут подавали імена всіх тих, що були арештовані й вивезені невідомо куди.

Який натиск робили совети на лемків, щоб змусити їх виїхати на схід, найкраще свідчить їхнє поступовання в селі Висова. Коли висов'яни після довгих намагання не захотіли підписатися на виїзд, совети наказали їх готовитися на виїзд проти їх волі. Під багнетами польсько-комуністичного війська й поліції примусили всіх спакувати своє добро на вози і їхати до залізничної станції в Горлицях. Там держали їх у вагонах цілий тиждень. Коли ж вони таки не хотіли підписатися, їх повернули назад до села.

Найкращим агітатором проти виїзду на схід були ті москво- й комунофіли, які за першої репатріації і зараз на початку другої виїхали туди і якийсь час вважалися за вернувшись назад. Вони, правда, являю не агітували проти виїзду, бо боялися, але їхні розповіді про те, що вони бачили в „раю” та які їм брати-російські, переказували з уст до уст, з села до села, — робили своє.

Анна подає такі приклади, які мали великий вплив на людей, щоб не їхали до СССР:

КНИЖКА Л ЧАСОПИС — НАПІСЬОБІДНИКИ В ДОМІ КОЖНОЇ КУЛЬТУРНОЇ ЛЮДИНИ

ЯК САМОТА...

Як самота на душу
склонить крила
І в серці запалить
непогасимий жаль,
Прийді тоді, прийді
до мене, мила,
Розкрий мені свою печаль.

Прийді, зложи чоло
в мої долони,
Як стужена, забута сирота,
І лебеди, як вітер на вигоні,
Що заколисус до сну життя.

Прийді, я в вії твоїх
злічую слези
І переиму-твій біль
у власну груди;
Ліше схились до мене,
до мого берега,
І все забуду, все забуду!

ПЕТРО КАРМАНСЬКИЙ

НАУКОВЕ Т-ВО ІМ. ШЕВЧЕНКА

У СТОРІЧЧЯ НАРОДНИХ ІВАНА ФРАНКА

Збірник праць і статей, приготованих на Наукову Конференцію 12 і 13-го травня 1956.

(8)

ФРАНКО — ЛРИК

Але разом з тим поет, відповідаючи на Щуратів закід у декадентстві, відповідає такими оптимістичними рядками:

„Що в моїй пісні біль, і жаль, і туга,
Се лиш тому, що склалося так життя.
Та є в ній, брате мій, ще нута друга:
Надія, воля, радісне гугтя.”

Я не люблю безпредметно тугити,
Ні шукати в власній службі вуха;
Поки живий, я хожу справді жити,
А боротьби життя мені не страх.”

Посидання оцих „двох нут” — болю і туги та надії, волі і радості — характеризує чи не найкраще Франка-лірика не тільки в збірці „Мій Ізмарагд”, але й у дальших творках. Передмова до цієї збірки — це маніфест Франкової гуманності і толеранції

Іван Франко, Давис і Нове. Передмова до збірки „Мій Ізмарагд”, стор. VII-X.

Іван Франко, Із днів журби. Збірка поезій. Друге видання. Львів, 1922, стор. 135.

НАТИ ПРО СЕБЕ

ТЕКСТ СЕКРЕТНОЇ ПРОМОВИ ХРУЩОВА ПРО ЗЛОЧИННИ СТАЛІНА

СТАЛІН НЕХТУЄ ПАРТІЮ

Чи свідомі ленінські принципи нашої партії зберігалися після смерті Володимира Ілліча?

Протягом перших кількох років після смерті Леніна з'їзди партії і пленуми Центрального Комітету відбувалися більш-менш регулярно, але пізніше, коли Сталін почав шораз більше зловживати своєю владою, ці принципи грубо порушувалися. Це, зокрема, виявилось протягом останніх 15-ти років його життя. Чи була це нормальна ситуація на протязі 13 років між 18-им і 19-им з'їздами, коли наша партія і наша країна пережили так багато важливих подій? Ці події категорично вимагали того, щоб партія принесла рішення щодо об'єктивної оцінки діяльності Сталіна і щодо міри його відповідальності після війни. Навіть по закінченні війни не відбулося жодного з'їзду на протязі більше як семи років.

Пленум Центрального Комітету наприкінці квітня скликав. Виступити згадати, що протягом усіх років вітчизняної війни не відбулося ані одного пленуму Центрального Комітету. Правда, були спроби скликати пленум Центрального Комітету в жовтні 1941-го року, коли скликало до Москви членів Центрального Комітету з усієї країни. Вони дві дні чекали на відкриття пленуму, але марно. Сталін навіть не хотів бачитися і говорити з членами Центрального Комітету. Цей факт показує, до якої міри Сталін був дезорієнтований у перших місяцях війни і як погіршило це зневажливе поводження з членами Центрального Комітету.

У практиці Сталін нехтував норми партійного життя і зневажав принципи колективного партійного керівництва. Сталін самовільно супротив партії і Центрального Комітету повністю виявилось після 17-го партійного з'їзду, який відбувся в 1934-му році.

ДОСЛІДЖЕННЯ НЕСПРАВЕДЛИВОСТЕЙ

Маючи в своєму розпорядженні багато даних, які вказують на грубальне свавільне поводження партійних кадрів, Центральний Комітет створив під контролем Президії Центрального Комітету партійну комісію, яку зобов'язав дослідити, що саме уможливило масові репресії над більшістю членів Центрального Комітету і кандидатів, вибраних на 17-му з'їзді Всесоюзної Комуністичної партії (бolshevikin). Ця комісія отримувала з силою матеріали в архівах НКВД та з інших документів і стверджала багато фактів фабрикування справ проти комуністів, фальшивих обвинувачень, яскравих зловживань совєтським правосуддям, які закінчувалися смертю невинних людей. Стало ясно, що багато партійних, урядових, господарських діячів заарештованих у рр. 1937-38 як «ворогів», справді ніколи не були ворогами, шпигунами, шкідниками і т. д., але завжди були чесними комуністами.

Отак їх заарештовано і, часто, не маючи жодних переносити наварські тортури, вони самі себе обвинувачували (за наказом слідчих-фальшивиків) в усіх родах тяжких і неймовірних злочинів. Комісія передала Президії Центрального Комітету численні удокументовані матеріали про масові репресії проти делегатів 17-го партійного з'їзду і проти членів Центрального Комітету, вибраних на тому з'їзді. Президія Центрального Комітету вивчила ті матеріали.

1. Доручається слідчим органам призначити справу тих, які були обвинувачені у підготовці чи виконанні терористичних акцій.

2. Доручається судовим органам не затримувати виконання смертних засудів, що стосуються до злочинів цієї категорії, з огляду на можливість помилування, як Президія Центрального Виконавчого Комітету не вважає за можливе прийняти прохання такого роду.

3. Доручається органам Комісаріату Внутрішніх Справ виконати смертні засуди проти злочинців вищезгаданої категорії негайно після проголошення засуду.

Ці директиви стали базою для масових актів зловживань соціалістичним правосуддям. На багатьох ефабрикованих судових процесах підсудних обвинувачувалося у «підготовці» терористичних акцій. Це пов'язано з асаною можливістю, що іх справи могли бути переврені, навіть якщо вони зналися перед судом, що іх «признання» вимушено силою, і якщо вони у переконливий спосіб спростовували виставлені проти них обвинувачення.

Треба ствердити, що обставини навколо вбивства Кірова й досі доводять приховування багато справ неяснованих і таємничих, які вимагають найбільш вичерпної перевірки. С підстав підозни, що вбивство Кірова, Ніколаєва, домоваго хтось із людей, обов'язком яких було охороняти особу Кірова. За півтора місяця перед убивством Ніколаєва був заарештований на підставі підозри поведінки, але він був звільнений і навіть без обшуку.

Це надзвичайно підозріла обставина, що коли членства, призначеного для охорони Кірова, мали привезти на пересудування 2-го грудня 1934-го року, то ані слідства, ані автобіографію, не надалися. Можливо, що іх розстріляли для того, щоб приховати слід організації убивства Кірова.

Масові репресії зростають жахливо від кінця 1936-го року, після вбивства Сталіна і Жданова, датованої в Сочі 25-го вересня 1936 р. і вилітаної на адресу Кагановича, Молотова та інших членів Політбюро. Зміст телеграм був такий:

Ми вважаємо за абсолютну необхідність, щоб тов. Жданов був призначений на пост народного комісара внутрішніх справ. Ягода виявив повну неспроможність виконувати свої обов'язки народного комісара внутрішніх справ. ГПУ у свій справі відстоїло на чотирьох роки. Це відзначають усі партійні працівники і більшість представників НКВД.

Коротко кажучи, ми повинні ствердити, що Сталін не зустрічався з партійними працівниками і тим самим не міг знати їхньої думки.

Ця сталінська формула, що НКВД (назва вилітала наперевір) з OTTU) залишилася на чотирьох роки позаду в застосуванні масових репресій, і що тому необхідно «наздогнати» в забезпеченні роботи, штовхнула робітників НКВД на шлях масових арештів і ексекцій.

Ми повинні ствердити, що ця формула була вимовлена також на пленарній сесії Центрального Комітету Всесоюзної Комуністичної партії (бolshevikin), яка відбулася в місяць листопада 1937-го року. Пленум ствердив окремою резолюцією цю формулу на підставі доповіді Жданова, п. з. «Наука, яка випливає з шкідливої діяльності, диверсії і шпигунства японсько-американських агентів», в якій стверджувалося: «Пленум Центрального Ко-

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Ньюарк, Н. Дж.

Свято Героїв

Уже дано простора зала «Української Центральної» не була так ащерт виповнена в часі національних імпрез, як це було 27-го травня ц. р. на Святи Героїв. Масовою участю у цьому українське громадянство м. Ньюарку підтримало світлий звичай місцевих громад, яка від десяти років з ініціативи 1-го Відділу ООЧСУ кожного травня віддає поклади умі тим, що в боротьбі за Ідеал Самостійної та Соборної України били голови свої на вістрі Ватиканських злочинців. У цьому році Свято організовано старанням Українського Громадського Комітету під проводом проф. Теодозія Касюкова, який окремим зверненням закликав не забувати «про тих, що чинами своїми творили велич історії нашої», «про тих, що передали нам героїчні традиції наших часів, з яких зродилися світла доба наших днів — доба Петлюри - Коновальця - Чупринки».

Свято започатковано відпіванням американського та українського гімнів під звуки духової оркестри «Сурма» Осередку СУМА ім. Леся Українки з Джерзі Сіті під управою проф. В. Задорного. Коротким та палким закликом сот. Юрія Коновальця вшанувати хвилиною мовчання славу пам'яті тих, що боролися за визволення України, оскільки в цей день в Україні життя освітлювали: Симона Петлюри, Свєгена Коновальця, Тараса Чупринки та всіх відомих і невідомих героїв, що за Україну поклали — відкриває Свято. Сурма сурми на сумі та вся громада стоїть мовчазно, вшанувала пам'ять покладів. Міцно зворушена картина: понад 60 осіб дитворів, хлопців та дівчат, членів Юної СУМА при Осередку ім. полк. Свєгена Коновальця, з усіх країв поклали під час свята: «Боже, Великий, Сланий». Виступаючи у ринках слава дитвора під керівництвом п. І. Терещука складає поклін тим, що «за праву діло у нерівному бою з ворогом», «за Правду, за вільну Україну» крив свою проливали, «життя своє у завітних болях віддавали». «Хай слава лунає, Ви Герої, Ви вічно живете у наших серцях», — дзвінним голосом апелували юні сумки Гали Терещук і Маруся Процюк. Про героїзм у світі християнської

етикі говорив почесний голова ООЧСУ, інж. Свєген Ляхович. Його ядерна промова була зверненням до союсти та серця української людини, яка не тільки сласловисла, а повсякчасним ділами найкраще зможе вшанувати своїх героїв, на перших християнських моралі вирошучих свій національний Ідеал. Залишилася на момент сцена пильною: на ній золотий Володимирів Трибул, бобовий Хрест Заслуги, лавровий вінок і в цьому три імена: Петлюра, Коновалець, Чупринка, а побіч національні прапори, живі вогні, залізи, калінової завітаної цвітлою — все те у мистецькому оформленні п. Ф. Чупринки створило гармонію цілість, яка залишилася на глядачів глибоке враження. І знову з акцентом звуки оркестри «Сурма», яка виконала «визначні повстанських та маршових пісень». Це хвилює і милий виступ п. Ніни Сиволюк, яка виконала при фортепіановому супроводі проф. С. Вожаківського дві пісні Олеса: «Ні, не сплять пісень востанок» (муз. Степаново). Програму свята закінчила поезія Миколи Черкаса, присвяченої п. Провидникам Української Національної Революції — Петлюри, Коновальцю, Чупринці п. з. «Українським» П. Виконали під проводом п. Івана Коновальця молоді сумки: Н. Вєдєр, К. Вудник, М. Дєра, Л. Карпа та Т. Кропивницька, які прибрали в народні строї різних частин українських земель своєю повною на свій символізацію єдності українського народу у його безперервний боротьбі за Українську Суверенність усіх часів, усіх періодів. Палко гаряче, палке слово про Петлюру, про Коновальця, про Чупринку, про тих, що підняли в народі, до чину — розкути вітчизну-Україну. Запало до нього глибоко в серця присутніх і, коли до сцени прилунали останні залізи: «І знов криз дим, криз буря, криз на білім Улі на білі! За Україну — всі на білі!» — зала відрухом почала співати. Не пора, не пора... Співом цього гімну Франківського закінчив наскрізь вдале Свято Героїв, успіх якого треба записувати усім виконавцям, а цілому громадстві, яке, виконуючи заповіт Голови Держави, Симона Петлюри, згадувало усіх тих, кого розстріляли, «хто зі зброєю в руках боролися наші Рідну Землю від ворогів».

Пенсії для всіх ветеранів, що мають понад 65 років

Вашингтон. — Комісія для справ ветеранів у Палаті Репрезентативів проти волі свого голови конгресмена Оліва Е. Тіга вирішила обговорити законопроект, згідно з яким всі ветерани, що мають понад 65 років, мають діставати пенсії по 105 доларів місячно (якщо їхній річний прибуток не перевищує 1,800 доларів — для самотніх осіб і 3,000 доларів — для женатих). Цей законопроект відноситься до ветеранів — учасників світових воєн та війни в Кореї, і якщо його ухвалить, то він коштуватиме державній скарбниці вже в першому році його дії — 528,000,000 доларів. За п'ять років на ту ціль треба буде видати в одному році білйон доларів, бо тоді значно збільшиться число старших ветеранів. До 2,000-го року на ці старчі пенсії ветеранам треба буде видати 77 білйонів доларів.

Число zatrudнених в травні становило 65 мільйонів осіб

Вашингтон. — Секретар торгівлі Сінклер Вікс повідомив на пресовій конференції, що число zatrudнених в травні цього року дійшло до рекордних висот для того місяця — 65,000,000 осіб. Досі найбільше число zatrudнених було в місяці серпні минулого року, коли воно виносило 65,500,000 осіб. Одноразово Вікс повідомив журналістів, що цього року видатки підприємств на будову нових фабрик і фабричне влаштування дійшли до нового рекорду і виносуть коло 35 білйонів доларів. На основі цих двох чисел Вікс передбачає, що цього року буде в країні ще кращий добробут, як попереднього 1955 року, хоч зменшилася депо продукція авт. В травні число zatrudнених збільшилося на один мільйон в порівнянні з квітнем цього року, а число безробітних зменшилося на 18 сторіах.

Український музичний інститут відділи у Філадельфії і Трентоні

Неділя, 17-го червня 1956 р.
Год. 3:30 попол. — Год. 7-ма веч.
Зала УКР. ГОРОЖ. КЛЮБУ (847 N. Franklin)

РІЧНІ ПОПИСИ

учнів
НИЖЧИХ, СЕРЕДНІХ І ВИЩИХ
курсів

Клас
Я. ЛАБКИ, В. ПЕРЕЩЕЧКОГО, Ю. ОРАНСЬКОГО,
Р. САВІЦЬКОГО, О. СІМОВИЧ, Л. СЛОБОДЯН,
Р. ТЕМНИЦЬКОГО, І. ЧУМОВОГО

Акомпаніювання: І. Чумова
При друтому фортепіані: Р. Савицька

ВСТУП ЗА ПРОГРАММАМИ.

Зголошення на шк. рік 1956-57 і вписи нових учнів вже приймаються в Дирекції і в поодиноких учителях.

УВАГА! УВАГА!

ПРОГУЛЬКИ НА ВІДКРИТТЯ СЕЗОНУ НА СОЮЗІВЦІ

в дні 17-го червня 1956 р.

Автобуси від'їжджають:

НЬО ПОРК, неділя, 17-го червня, год. 7-ма рано, від'їзд автобусу від Народного Дому при Second Ave. Зголошення на авт. білети приймають: Т-во «Дністер», Відд. 361 УНС, 119 Ave. А. Секретарі Відд. УНС 69, 117, 130, 184, 194, 203, 204, 457. — Арка, п. Задоречий, Самопоміч Нью Йорк або тел. Петро Кучма GR 7-1054.

НОНКЕРС: неділя, 17-го червня, год. 7:30 рано, о год. 8-й зупиняється в Гейтсінге. Переїзд в обі сторони \$3.00. Для дітей, що сидітимуть на колінах Батьків — переїзд вільний.

ДЖЕРЗІ СІТІ: неділя, 17-го червня, год. 7:30 рано від'їзд автобусу з Grand St., біля будинку УНС. Автобус зупиниться також біля УНДому — 433 Hoboken Ave. Переїзд в обі сторони \$3.00

Голоситись: —
P. KOSTYK, 76 Bright St. — Tel. NE 4-5981
A. SHARAN, 120a Palisade Ave. — Tel. JO 5-4285

Увага! Українці БОСТОНУ, околиць та всього Нью Енгланд! Увага!

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ГРОМАДА СВ. АП. АНДРІЯ ПЕРВОЗВАННОГО В БОСТОНІ

владштує —

в неділю, 24-го червня 1956 року
НА НОВІЙ ПЛОЩІ (Орчард Гілл Рд., Дж. Плейн)

УРОЧИСТЕ СВЯТО

РОЗКОПКИ ГРУНТУ ПІД БУДОВУ ЦЕРКВИ.

Опан ласкаво просимо всієї суєсти Громади, Організації, Товариства, Прихильників нашої Громади зберігати у себе в цей день від всяких імпрез та перебути до нас на наше Свято!

ПРОГРАМА СВЯТА:

9-та год. рано: Зустріч Високопреосвященішого Архископата МСТИСЛАВА біля Церкви, 136 Арлінгтон Ст. 9:30 год. рано: Урочиста Архископська Служба Божа в со- служенні Високопреподоб. дооколичного Духовенства, 12:30 впол.: Церемонія розкопки ґрунту (Орчард Гілл Рд., Дж. Плейн, біля Форест Гілл Стішен).

1:30 попол.: Урочистий Веніг з нагоди розкопки ґрунту в честь Високодостойного нашого Гостя Високопреосвященішого Архископата МСТИСЛАВА.

Після Венігу буде забава, танці та різні несподіванки до пізнього вечора.

Всіх присутніх Шановних Гостей щиро вітає Митрополит Парофіально-Будівляний Комітет! Не забудьте про неділю, 24-го червня 1956 року! Святочний Комітет.

ГОЛОВНА УПРАВА

ТОВАРИСТВА БУВШИХ ВОЯКІВ УПА

Ім. ген.-хор. Т. Чупринки в ЗДА

повідомляє, що

РІЧНИЙ ЗАГАЛЬНИЙ З'їзд

відбудеться

в днях 16-го та 17-го червня ц. р.

в приміщенні

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО КЛЮБУ,

при 149 — 2-га Еве. в Нью Йорку.

В НЕДІЛЮ, дня 17-го, о год. 10-й рано З'їзд вишанує своєю присутністю

ген.-пор. Павло ШАНДРУК.

Просимо Друзів зброї та Українське Громадянство до участі в З'їзді.

ПЛАНУЙТЕ СВОЇ ВАКАЦІЇ НА СОЮЗІВЦІ

УЖЕ ВІДКРИТО

ВАКАЦІЙНО-ВІДПОЧИНКОВИЙ СЕЗОН

на оселі УНСоюзу в горах Кетекіл в Кергонісон, Нью Йорк.

Спеціально знижені ціни до 30 червня.

Гарні відновлені кімнати. — Знаменита кухня. Купальний басейн.

Відповідні культурні та розвагові імпрези.

З уваги на передбачений рух в сезоні, найкраще вже тепер зарезервувати собі місце виповнюючи внизу формуляр (по-англійськи) та пересилаючи його на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE
Kerhonskon, N. Y.

UKRAINIAN NATIONAL ASS'N ESTATE
Kerhonskon, N. Y. — Telephone 5641

Name

Address

Enclosed is reservation deposit \$..... for persons.

1. 2.

3. 4.

Date of arrival Time

for weeks.

В НЕДІЛЮ, 17-го ЧЕРВНЯ ц. р.

приїжджайте на „СОЮЗІВКУ“ на великий

ВЕСНЯНИЙ ФЕСТИН

що його влаштують

ВІДДІЛ УНСОЮЗУ МЕТРОПОЛІТАЛЬНОЇ ОКРУТИ НЬО ПОРКУ І НЬО ДЖЕРЗІ.

ФЕСТИН буде попереджений ПОДВОЙНОМ ВОГОСЛУЖЕННЯМ о год. 11-й перед полуднем, а в год. 3-й пополудні почнеться ФЕСТИНОВА ПРОГРАМА з виступом КВАРТЕТУ БАНДУ- РІСТІВ (в складі: Галина Хамула, Люба Ткачук, Вол. Юрєвич, Роман Ленішчак). — Мистецький керівник Роман Ленішчак) та фєстивальними грами, розвагами і несподіванками. Вступ на фєстив — ВІЛЬНИЙ! Славна своїми присмаками кухня СОЮЗІВКИ та спеціальні буети, що тільки збільшують принадність чудової весняної природи та не обмежені можливості здорового відпочинку і культурної розваги цього незрівняного „шматка України на вільній Американській Землі“.

Приїжджайте на зустріч із знайомими, відпочинком і розвагою! З багатьох міст, зокрема з Нью Йорку, Вручланда, Асторі, Джерзі Сіті, Вайомі, Ньюарку та інших відвідають спеціальні автобуси, а відокремлені шляхи чудовими околицями роблять вже саму поїзду на СОЮЗІВКУ приємністю, розвагою і відпочинком!

ПРАЦЯ • HELP WANTED—MALE •

МУЛЯРИ

FOR S. A. C. CONTROL CENTER

МУСНЬ БУТИ В ЮНІ

ПЛАТНЯ \$3.37 1/2 НА ГОДИНУ

9 ГОД. ДЕННО — \$33.75 НА ДЕНЬ

6 ДО 8 ТИЖНІВ ПРАЦІ

ПЛАТНІЙ ПЕРЕЗД АВТОБУСОВ В ОБІ СТОРОНИ

ПІСЛЯ ЗАКІНЧЕННЯ ПРАЦІ

ROBERT E. MCKEE CONTRACTORS

OFFUTT AIR FORCE BASE

Omaha, Nebraska

ПРАЦЯ

Потукуто ДЖЕНТОРА

до 10-фамільного дому на

Brooklyn-Fordham.

4-міс. мешкання до зайняття.

Платити після умови.

Голоситись до:

M. DOROSH

40 Van Ness Pl., Newark 8, N. J.

Tel.: BI 2-8872

ДО ЗАГАЛЬНОГО ПРАЦІ

у фабриці.

Зголошени:

FLEXIGLASS MFG. CORP.

Rt. 23 Pompton Plains, N. J.

1/2 милі на північ від Hufman

Boyle, на протилежності Calson's Lumber.

• РОЗШУКИ •

Потукуто у важкій справі пашо

АННУ БУЧНИСЬКУ.

Протукуто зголошени на мою

адресу:

MICHAEL FUTERKO

313 Hamilton Avenue,

Riverhead, N. Y.

Потукуто ІВАН БОЖИНСЬКОГО

з Баранів, Галичина, мало піс-

ти від родичів. Писати на адре-

су:

ЛЮБОМИР БАЖЕНКІВ

190 Marguerita Street

Toronto, Ont., Canada

Потукуто свою рідну сестру

ГЛІБ ІВАНОВИЧ з села Кути, пов.

Золочів, повіт. Тернопіль. В

1943 р. перебувала в Німеччині.

Хто знає про неї або вола са-

ма, проху писати на адресу

брата: WASYL GIL, 411 Magnolia

Ave., Elizabeth, New Jersey.

ПОШУКУЮ Брата Олексія РОЗ-

ВІСЬКОГО і тети Катерину і

Альну КОВАЛЬ (з дому), які

знаходились в Аргентині і стрі-

ли сестру Юлію РОЗВІСЬКУ.

Хто знаходить їх в Канаді, по-

шув Перемишляни. Проситись

их сама, або хто знає про них

відзначитись на мою адресу:

Протукуто дуже українські ар-

генти і канадські часописи

про переміщення. Потукуто Юлію

Розвиську. Писати:

Mr. MICHAEL LYSYJ

28 Green Street,

Bridgeport, Conn., USA.

ЛІКИ

(Rimifon, Penicillin, Streptomycin, etc.),

виснаються до всіх країн Європи.

Мито оплачується тут. Гарантія доставки.

• СПЕЦІАЛІСТІ ЕВРОПЕЙСЬКИХ РЕЦЕПТ. •

Пішіть або телефонуйте:

B. FELDMAN PHARMACY

111 Ave. A & 7th St., New York City — Tel. OR 7-5980

КАРТКИ НА РІЗНІ НАГОДИ

в українському стилі

12 ШТУК ЗА \$1.00

всіляке за попереднім надісланням належності

"СВОБОДА"

81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

НАПРАШИЙ
ПОДАРУНОК
НАШІМ ДІТЯМ,

що з успіхом закінчили

шкільну науку — це

тривала пам'ятка —

ДОБРА КНИЖКА

Творець Леся Українка — 12 томів, літературне видання \$24.00

Кобзар — ілюстроване видання 4-томів, Л. Білецький \$25.00

Альбом українських Словесних Стрільців — полот.

оправа з золотими витисками \$12.50

Катерина св. Софії у Києві — В-во УВАН \$12.50

Фотосадибон "Любові Українці" \$12.50

Твори М. Гоголя — 1-й том \$3.75

Твори М. Куліша — В-во УВАН \$3.50

Сповідь С. Чикаленка — В-во УВАН \$3.50

Лілія — В-во "Червоної Калини" \$3.00

Життя Т. Шевченка — П. Зайцев \$5.00, в пол. оправі \$5.50

Історія Русів — переклад В. Давиденка \$3.50, в пол.

лот. оправі \$4.00

Шлях Волатія — ілюстрована розповідь про Т. Шев-

ченка, Н. Лівницької-Холодної \$3.50

Історія української Літератури — Д. Чижевський, \$5.50, в пол. оправі \$6.25

Гайворонський — В. Витвицький, \$3.00, в пол. оправі \$3.50

Збірка українських новел — В-во НТШ \$3.00

Обірвані струни — збірник поезій — В-во НТШ \$3.00

КНИЖКИ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ:

History of Ukraine — M. Hrashevsky — cloth cover \$5.00

Story of Ukraine — C. Manning \$3.75

Ivan Franko — poems — translated by C. Manning \$4.50

Taras Shevchenko, Poet of Ukraine — C. Manning \$2.50

Spirit of Flame — a collection of works of Lesya Ukrainka

— translated by P. Cundy \$5.00

Ukrainian Arts — a collection of authoritative articles on

Ukraine's Folk and Fine Arts, \$5.00, cloth cover \$5.50

Замовляти:

СВОБОДА

P. O. Box 346

81-83 Grand Street,

Jersey City 3, N. J.

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

112

113

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

133

134

135

136

137

138

139

140

141

142

143

144

145

146

147

148

149

150

151

152

153

154

155

156

157

158

159

160

161

162

163

164

165

166

167

168

169

170

171

172

173

174

175

176

177

178

179

180

181

182

183

184

185

186

187

188

189

190

191

192

193

194

195

196

197

198

199

200

201

202

203

204

205

206

207

208

209

210

211

212

213

214

215

216

217

218

219

220

221

222

223

224

225

226

227

228

229

230

231

232

233

234

235

236

237

238

239

240